

ଅଞ୍ଜଳି अंजलि ANJALI

ଦରଦୀକବି
दरदीकवि
Daradikavi

କନ୍ୟାରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଏକାଦଶ ଅବଦାନ

ଅଞ୍ଜଳି

(ସମ୍ରାଟ ବିହମାଦିତ୍ୟଙ୍କ ନବରତ୍ନମଣ୍ଡଳୀର ଅନ୍ୟତମ କବି
ଦଟକର୍ପର ବିରଚିତ ଯମକକାବ୍ୟର ସଂସ୍କୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଉତ୍କଳ
ପଦ୍ୟାନୁବାଦ ତଥା ହିନ୍ଦୀ ଓ ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ)

ବିରହ-ବାରଣ୍ଡା, ମିଳନ-ମାଧୁରୀ, ପଲ୍ଲୀ-ପ୍ରୀତି, ସଖାର ଶକ୍ତି ଓ
ଗୀତ-ଗଣିତର ରଚୟିତା; ରତ୍ନରେଣୁ, ରତ୍ନସଂହାର ଓ ମାତୃନିର୍ଦ୍ଦେଶରୀର
ପଦ୍ୟାନୁବାଦକ ତଥା କବିସମ୍ରାଟ ଉପେନ୍ଦ୍ରଭଞ୍ଜଙ୍କ ଯମକରାଜ
ଚଉତିଶାର ଟୀକାକାର :

ଦରଦୀକରି କୋବିଦ

ପ୍ରକାଶକ:—ଜୟଗୁରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ଗ୍ରାମ, ପୋ: ଅ: ଚଉଦ୍ୱାର

ଜ: କଟକ

ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରଣ—୧୦୦୦

ସର୍ବସତ୍ତ୍ୱ ସଂରକ୍ଷିତ

ପ୍ରକାଶ—୧୫-୮-୫୮

ଜୟଗୁରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଚଉଦ୍ୱାରର ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ
'ଦେବୀ କବି ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱନାଥ କର, କୋବିଦକର

ବରହ-ବାନ୍ଧବୀ

ଟ ୦ ୩

ମିଳନ-ମାଧୁରୀ

ଟ ୧ ୯

ରତ୍ନ-ରେଣୁ

ଟ ୧ ୯

ପଲ୍ଲୀ-ପ୍ରୀତି

ଟ ୦ ୩

ରତ୍ନ ସଂହାର

ଟ ୦ ୩

ମାତ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶା

ଟ ୧ ୯

ସଙ୍ଗର ଶକ୍ତି

ଟ ୦ ୩

ସଞ୍ଚିତ ସମକାଳୀନ ଚଉତିଶା ...

ଟ ୦ ୩

ଗୀତ-ଗଣିତ

ଟ ୦ ୧

ଶ୍ରୀମତୀ କମଳା ଦେବୀଙ୍କର

ସ୍ମୃତି-ସ୍ତବକ

ଟ ୦ ୧

ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ଥାନ—ଜୟଗୁରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ଚଉଦ୍ୱାର, କଟକ ଓ

କଟକର ବହିଦୋକାନ

ମୂଲ୍ୟ—ପଞ୍ଚାଶ ନୂଆପଇସା

ଗୁରୁସ୍ମୃତିଃ

ଗୁରୋ ! ମମ ଭଂ ହୃଦୟାଭିରମୋ
ତବାନୁକମ୍ପା ମମ ସମ୍ବଳଂ ହି ।
ଭୟେ ବ ସଦଶିତଶୁଦ୍ଧିମାର୍ଗେ
ଗଚ୍ଛାମ୍ୟହଂ ଭଂ ପରିପାଳୟସ୍ବ ॥

ଭଦ୍ରଭକ୍ତିଚଂକିତାନୁରସ୍ୟ
ବିଶ୍ୱନାଥସ୍ୟ

ମୋର ଦବଂଗତ ବାଳଗୁରୁ ଓ ପିତାମହ କୃପାସିନ୍ଧୁକରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଉତ୍ପନ୍ନ

ଅଭିମତମ୍

ଜଗତ୍ୟହିନ୍ କାବ୍ୟକଳାକଳାପକୁରୁକବକୁଳତଳକାନାଂ କମଳ-
କୋମଳକାନ୍ତକବିତାବିତାନମକରଦମିଲିଦାନାଂ ଭୂରରସସୁଧାକର-
ଯମକାଳଙ୍କାରସଂକଳିତପଦ୍ୟାବଳୀ ବିମୋହସୂତ ଭାବୁକରସିକଶେଷଶୁନ୍ୟ-
କରଣାନି । “ଅନଧ୍ୱଗତ ପରମଲାପି ହି ହରକ ହୃଣୋ ମାଳତୀମାଳା”
ନ୍ୟାୟେନ ସଜ୍ଜାମାଂ କବିତାକୌମୁଦସମାକର୍ଷଣେନ କେ ବା କୋବିଦ-
ପ୍ରବର ନ ବିମୁହ୍ୟନ୍ତି ? ତାଦୃଶମେକଂ “ଘଟକର୍ପର ଯମକକାବ୍ୟଂ” ଛଦ୍ରମପି
ଛଦ୍ରଭୁଜଙ୍ଗକଲ୍ୟଂ ରସାନୁଭୂତୌ ବିତରତ ସ୍ୱାଦୁମୁକ୍ତର୍ଷଂ । ତଦୁପରି ପୁନର-
ଧ ନୂନ-କିଶୋରକବେଃ ଶ୍ରୀମତୋବିଶ୍ୱନାଥସ୍ୟ ସରଳସାନ୍ଦର୍ଭସଂସ୍କୃତ-
ଟୀକାନୁବାଦସୂତ୍ରୀ ଦ୍ରାସ୍ତାମଧ୍ୟମିଶ୍ରଣମାକଳୟ୍ୟ ବିସ୍ତୃତମାତନୋଦି ବିଦୃଷା-
ମନ୍ତରେ । ଅସ୍ୟ ଗୁନେକଭାଷାଭିଜ୍ଞତାଞ୍ଜଳିରଚନେନ ସମ୍ଭାସ୍ୟ
ଗବେଷଣାଦିବଳେନେ କଦାଧି ନାତନ ବିଦୁକ୍ତମନୋବିନୋଦନାୟ ନନ୍ଦଂ
କଲ୍ପିଷ୍ୟତେ । ଗାଁବାଣ-ବାଣୀ ଜନମାବ କବେରସ୍ୟ ମେଧା-ଶୁଦ୍ଧା-କାନ୍ତାନାଂ
ଦମକିକାଶଦାନେନକମ୍ପାଂ କଲ୍ପିଷ୍ୟତ୍ୟାଲମତି ପଞ୍ଜବିତେନ । କିତ ।

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀଆନନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରସ୍ୟ
କାବ୍ୟଜାର୍ଥ-ନ୍ୟାୟ-ସାଂଖ୍ୟ-ଶାସ୍ତ୍ରଣଃ

ପ୍ରାକ୍‌କଥନ

କବିସମ୍ରାଟ ଉପେନ୍ଦ୍ରଭଞ୍ଜ ବରଗଡ଼ 'ଯମକରାଜ ଚଉତିଶା'ର ଟୀକା ସଂକଳନ କଲପରେ ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟରେ ଯମକ କାବ୍ୟର ଅସ୍ତିତ୍ବ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କଲି । କାଳିଦାସଙ୍କ “ନଳୋଦୟ” ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂସ୍କୃତ କାବ୍ୟ ଯମକସୂତ୍ରରେ ରଚିତ ବୋଲି ମୋର ଧାରଣା ନ ଥିଲା । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କଲେଜର ଶ୍ରୀ ଥିଲାବେଳେ ମୋର ଫୁଲ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ ବାନାମୁର ଆର୍ତ୍ତୁର୍, ସାହିତ୍ୟାର୍ତ୍ତ, ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣଙ୍କୁ ମୋର ‘ସଂକୀର୍ତ୍ତ ଯମକରାଜ ଚଉତିଶା’ ଉପହାର ଦେଲାବେଳେ ସେ ମହାଶୟଙ୍କ ଠାରୁ “ଘଟକର୍ପର ଯମକ କାବ୍ୟ” ବିଷୟ ଅବଗତ ହେଲା । ତାହାର ସଂସ୍କୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଉତ୍କଳପଦ୍ୟାନୁବାଦ ହିନ୍ଦୀ ଓ ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ ‘ଅଞ୍ଜଳି’ ନାମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଘଟକର୍ପର କାଳିଦାସଙ୍କ ସମସାମୟିକ ତଥା ବିହମାଦିତ୍ୟଙ୍କ ନବରତ୍ନ ମଣ୍ଡଳୀର ଅନ୍ୟତମ କବି ।

“ଧନ୍ୟୁରକ୍ଷପଣକାମରସିଂହଶକ୍ତ୍ୟୁବେତାନଭଃଘଟକର୍ପରକାଳିଦାସଃ
ଖ୍ୟାତୋ ବରହମିହିରେ ନୃପତଃ ସଭାୟାଂ ରତ୍ନାନ ବି ବରରୁଚିନିବ ବିହମସ୍ୟ

କାଳିଦାସଙ୍କ ମେଘଦୂତରେ ବିରାଟ ଯକ୍ଷ ଯେପରି ମେଘକୁ ଦୂତରୂପେ ନିଜର ପ୍ରିୟା ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି କୌଣସି ଏକ ବିରହିଣୀ ନିଜର ବିଦେଶଗତ ପତି ନିକଟକୁ ମେଘକୁ ଦୂତ ରୂପରେ ପଠାଇବାରେ ହିଁ ଏହି କାବ୍ୟର ବିଶେଷତ୍ବ ।

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଆନନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର, କାବ୍ୟଂଗର୍ଥ, ନ୍ୟାୟ-ସାଂଖ୍ୟ-ଶାସ୍ତ୍ରୀ ମୋର ଏ ଉଦ୍ୟମକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଭିମତ ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ବାମନ ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତି ହସ୍ତ ଉତ୍ତୋଳନ କଲା ନ୍ୟାୟରେ ମାତୃଶ୍ରୀ ଅଲ୍ଲମତି ପକ୍ଷରେ ଏହା ଏକ ବିଡ଼ମ୍ବନା ମାତ୍ର । କାଳିଦାସଙ୍କ ଭାଷାରେ—“ପ୍ରାଂଶୁଲଭ୍ୟେ ଫଳେ ଲେସ୍ବଦୁବାହୁରବ ବାମନଃ” ଉଦାୟମାନ ଶିଳ୍ପୀ ବରୁ ଶ୍ରୀ ରୁଦ୍ରପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି ଧୃତ୍ତିଘଟ ଚିତ୍ରଟି ଅଙ୍କନ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛି ।

ଆଶା, ସହୃଦୟ ସୁଧୀବର ଏହାକୁ ‘ମକ୍ଷିକା ବୃଣମିଚ୍ଛନ୍ତି’ ନ୍ୟାୟରେ ନ ଦେଖି “ସୂର୍ଯ୍ୟବତ୍ ଦୋଷମୁଷ୍ଟ୍ୟା ଗୁଣାଂ ଗୁହ୍ୟନ୍ତି ସାଧବଃ” ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଲେ ଶ୍ରମ ସାଥୀକ ମନେ କରବ । ଇତି ।

ବିନୟାବନତ

ଦରଦା କବି

ଓଁ କୟାବରୁ

ଅଞ୍ଜଳି

ନିଚିତଂ ଶମୁଦ୍ରେତ୍ୟ ମାରଦୈଃ ପ୍ରିୟସ୍ଥାନାଦୁଦୟାବନାରଦୈଃ ।
ସଲିଳିବିହୃତଂ ରଜଃସିତୌ ରବିଚନ୍ଦ୍ରାବପି ନୋପଲକ୍ଷିତୌ । ୧ ।

ସାନ୍ତସ୍ତ ଶ୍ରୀକା :—ପ୍ରିୟସ୍ଥାନାଦୁଦୟାବନା-ପ୍ରୋଚ୍ଛିଦପତିକାୟାଃ । ଦୃବସ୍ତ
ସ୍ଥୁଳୀ (ତଥ୍ୟାଃ) ରଦୈଃ-ଦନ୍ତେଃ ଇବ, ମାରଦୈଃ-ମେଦୈଃ, ଉପେତ୍ୟ-ପ୍ରାପ୍ୟ,
ଶଂ-ଆକାଶଂ, ନିଚିତଂ-ବ୍ୟାପ୍ତଂ, ସଲିଳେଃ-ଜଳେଃ, ସିତୌ-ଭୂମିଂ,
ରଜଃ-ଧୂଳିକଣଃ, ବିହୃତଂ-ନଷ୍ଟଂ, ରବିଚନ୍ଦ୍ରୌ-ବିବାକର ନିଶାକରୌ ଅପି
ନ ଉପଲକ୍ଷିତୌ-ନ ଦୃଷ୍ଟୌ । ୧ ।

ବିରହଣୀ ଦୃବ ବିଦାରଣକାଶ୍ଚ, ଜଳଦ ସମୁଦ୍ର ଗଗନ-ପ୍ରସାସ୍ତ ।
ଜଳ ଧୂଳିକଣା କରନ୍ତି ବିନାଶ, ଦିନକର ଶଶି ହୋଇଲେ ଅଦୃଶ୍ୟ ॥

विरहिन के अन्तरको चीरने वाले मेघ आकाश में चारों
और व्याप्त हैं । पानी से धरती की धूल नष्ट हो चुकी और सूर्य
तथा चन्द्रमा दिखाई नहीं देते । १ ।

The clouds that tear the heart of a departed
beloved, have spread all over the sky; dusts
have been removed from the earth by water
and the sun and moon are now invisible. 1.

ହଂସା ନଦନ୍ମେଦଭୟାଦ୍‌ବନ୍ତ ନିଶାମୁଖାନ୍ୟଦ୍ୟ ନ ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ତ ।
ନବଃମୁମତ୍ତଃ ଶିଖିନୋ ନଦନ୍ତ ମେଘାଗମେ କୁଦସମାନଦନ୍ତ । ୨ ।

ସାନ୍ୟ ଟୀକା :—ହଂସାଃ-ସାରସାଃ, ନଦନ୍ମେଦଭୟାଦ୍-ଗର୍ଜନୀରଦ-
ଶ୍ରାବ୍ୟା, ଦ୍ରବନ୍ତ-ପଳାୟନ୍ତେ; ଅଦ୍ୟ କୁଦସମାନଦନ୍ତ ନିଶାମୁଖାନି-କୁଦ
କୁସୁମଚୂଳରଦାନ ନିଶାମୁଖାନି, ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ତ-ଚନ୍ଦ୍ରଯୁକ୍ତାନି ନ; ମେଘାଗମେ-
ସମୋଦୟେ, ନବାମୁମତ୍ତଃ-ନୂତନଜଳବମୁଗ୍ଧାଃ, ମୟୁରଃ-କେକିନଃ
ନଦନ୍ତ-କୂଜନ୍ତ । ୨ ।

ମେଘ ଶବ୍ଦେ ହଂସ ତେଜଇ ସ୍ଥାନ, କୁଦରକନା ନିଶା ଚନ୍ଦ୍ରମା ସ୍ଥାନ ।
ନବଜଳବମାଳା ଗଗନେଃଦେଖି, ଉନ୍ମତ୍ତ ପ୍ରାଣେ ଧ୍ବନି ତୋଳଇ କେକା ॥

मेघ के शब्द सुनकर हंस इधर उधर भाग जाते हैं । कुन्द
फूलकी तरह सफेद दन्तवाली रातें आज चाँदरहित हैं; नवजल-
सतवाला मोर मेघ के आगमनसे केका ध्वनि करते हैं । २ ।

Being afraid of the roaring of the clouds,
the swans flee away. At present the evenings
having Kunda-flower-like-teeth are deprived
of moon and beholding the new clouds over the
sky, peacocks cry emotionally. 2.

ମେଘାବୃତଂ ନିଶି ନ ଶ୍ରାବି ନ ଶ୍ରୋ ବିତାରଂ

ନିଦ୍ରାଭ୍ୟୁପେତ ଚ ହରିଂ ସୁଖସେବିତାରମ୍

ସେନ୍ଦ୍ରାୟୁଧସ୍ତ ଜଳଦୋହଦ୍ୟ ରସନିଭାନାଂ

ସଂରମ୍ଭମାବହତି ଭୂଧରସନିଭାନାମ୍ । ୩ ।

ସାନ୍ୟ ଟୀକା—ନିଶି-ରଜନ୍ୟଂ, ମେଘାବୃତଂ-ଜଳଦାଞ୍ଛନ୍ନଂ,
ବିତାରଂ-ତାରକାଶୂନ୍ୟଂ, ନଭଃ-ଗଗନଂ, ନ ଶ୍ରାବି-ନ ଶୋଭିତେ, ସୁଖ
ସେବିତାରଂ-ସୁଖାନୁଭବକାରୀଣଂ, ହରିଂ ଚ ନିଦ୍ରା ଅଭ୍ୟୁପେତ-ଆବିଶିତ;

ଅଥା ସୈନ୍ଦ୍ରାୟୁଧଃ-ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁର୍ଦ୍ଦଳଃ, ଜଳଦଃ-ମେଘଃ, ରସନ-ଗର୍ଜନଃ,
ଭୂଧରସନ୍ନିଭ୍ରାନ୍ତଃ-ପଦ୍ମତରୁଲ୍ଲାନଃ, ଶିଖ୍ରାନ୍ତଃ-ହସ୍ତିନଃ, ସଂରକ୍ତଂ-କୋପଂ,
ଆବହତ-ଜନସୂତ । ୩ ।

ଜଳଦ ଆବୃତ ତାରକାବିହୀନ ରଜନୀ ନ ପାଏ ଶୋଭା,
ସୁଉଅନୁଭବା ଶ୍ରୀହରିଙ୍କୁ ନିଦ୍ରା ଦାରଇ ସତେ କି ଅବା ।
ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ସାଥେ ମେଘମାଳା ଏବେ କରି ଘୋର ଗରଜନ,
ଶିଖର ସମାନ କରିବର ହୃଦେ କରେ ହୋଧ ସରଜନ । ୩ ।

आसमान मेघाच्छन्न होने के कारण तारका रहित रात
सुन्दर दिखाई नहीं देती । सुख अनुभव करनेवाले हरीको नींद
बिचश करती है । इन्द्रधनुष के साथ मेघ गरजके पहाड़ की तरह
हाथीयो को क्रोधित बनादेते हैं । ३ ।

Nights covered with rain and deprived
of stars donot look beautiful. Sleep controls
Hari feeling pleasure. The roarings of rainbow-
studded clouds creat anger in hearts of moun-
tain-like elephants. 3.

ସତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞଦୀପିତଂ ନଗେଷୁ ସ୍ୱନଦନ୍ତୋଧରଶ୍ୱାତପନ୍ନଗେଷୁ ।
ପରଧୀରରବଂ ଜଳଂ ଦଶାସୁ ପ୍ରପତତ୍ୟଭୂତରୂପ ସୁନ୍ଦରାସୁ । ୪ ।

ସାଦୃଶ୍ୟ ଟୀକା — ସ୍ୱନଦନ୍ତୋଧରଶ୍ୱାତପନ୍ନଗେଷୁ — ସ୍ୱନତଃ-ଗର୍ଜତଃ,
ଅନ୍ତୋଧରତ୍-ଜଳଦାତ୍, ଶ୍ୱାତଃ-ସିନ୍ଧାଃ, ପନ୍ନଗାଃ-ସର୍ପାଃ (ସେଷୁ ତେଷୁ),
ନଗେଷୁ-ସର୍ପତେଷୁ, ଅଭୂତରୂପସୁନ୍ଦରାସୁ-ବିଚିତ୍ରରୂପମନୋରମାସୁ, ଦଶାସୁ-
କନ୍ଦରେଷୁ, ପର-ସଙ୍ଗତଃ, ଧୀରରବଂ-ଗନ୍ଧାର ଶବ୍ଦଂ (ସଂପ୍ରାପ୍ତା) ସତତ୍ତ୍ୱ-
ତପଲାୟୁକ୍ତଂ, ଜଳଦୀପିତଂ-ନୀରଦ୍ରବ୍ୟଦ୍ୱୟଂ, ଜଳଂ-ଅମ୍ଳ, ପ୍ରପତତ-ପ୍ରବହ । ୪ ।

ଶବ୍ଦାସ୍ତମାନ ମେଘୁଁ ଲଭିଣ ଭୟ,
 ଶରଳେ ଅନ୍ଧକୂଳ ହେଲେ ଅଥୟ
 ଚପଳା ସହ ନବ-ନାରଦ-ନାର
 ଆରମ୍ଭ ଏବେ ଧ୍ବନି ଗୁରୁଗମ୍ଭୀର ॥
 ମନୋରମ ଭୂଧର ଗୃହା ସକଳେ,
 ପଡ଼ଇ ଚଉଦିଗେ ଅତି ଚଞ୍ଚଳେ ॥

जिन पहाड़ों के उपर साँप मेघ के गरजन से भीत हैं, वहाँ बिजली के साथ मेघ के पानी सुन्दर गिरिकन्दर के अन्दर गुरुगम्भीर नाद से गिरते हैं । ४ ।

The water shed by the clouds added with lightnings, falls on mountains full of snakes that are alarmed by the roarings and so also on excellent caves with gorgeous sound. 4.

କ୍ଷିପ୍ରଂ ପ୍ରସାଦୟତ ସମ୍ପ୍ରତି କୋଟି ତାନି
 କାନ୍ତାମୁଖାନି ରତବିଗ୍ରହକୋପିତାନି ।
 ଉତ୍କଳଶୃଙ୍ଗ ପଥକାନ୍ ଜଳଦାଃ ସ୍ବନନ୍ତଃ
 ଶୋକଃ ସମୁଦ୍ଭବତି ତଦ୍ବନିତାସ୍ବନନ୍ତଃ । ୫ ।

ସାନୟ ଟୀକା :—କୋଟି-କଣ୍ଠିଜ୍ଜନଃ, ରତବିଗ୍ରହକୋପିତାନି-ରତ
 କଳହକୂଳାନି ତାନି କାନ୍ତାମୁଖାନି-ପ୍ରିୟାବଦନାନି, ସମ୍ପ୍ରତି-ଅଧୁନା,
 କ୍ଷିପ୍ରଂ-ସତ୍ତ୍ୱରଂ, ପ୍ରସାଦୟତ-ପ୍ରସନ୍ନାନି କରେତ । ଜଳଦାଃ-ମେଘାଃ, ସ୍ବନନ୍ତଃ-
 ଗର୍ଜନ୍ତଃ, ପଥକାନ୍-ପ୍ରବାସିନଃ, ଉତ୍କଳଶୃଙ୍ଗ-ଉଦ୍ଭବଜୟନ୍ତଃ, ତଦ୍ବନିତାସ୍ବ-
 ପ୍ରବାସିପ୍ରିୟାଧ୍ବ, ଅନନ୍ତଃ-ଅଶେଷଃ, ଶୋକଃ-ବିରହସନ୍ତାପଃ, ସମୁଦ୍ଭବତି-
 ଭୂୟଃ ଉତ୍ପଦ୍ୟତେ । ୫ ।

ଏକାଳେ ସୁରତ-କଳହ-କୁପିତା କାନ୍ତା କମଳ ମୁଖେ,
 ଶାନ୍ତ କରାଏ କାନ୍ତ କେ ଅବା ଭୁବି ରଖି ତା'ରେ ବୁଲେ ।
 ଉଦ୍‌ବେଗ ଆଶେ ଗର୍ଜନଶୀଳ ବାରିଦ ବରଷା ଭରେ,
 ପରବାସି-ବାମା ଚନ୍ଦ୍ରା ଅର୍ପାମ ଲଭିଗୋ ପତତ ଝୁରେ । ୫ ।

इस समय कोभी प्रेमिक रतिकलह में कोपिनो अपनी प्रिया के बदनको प्रसन्न करता है। 'गरजनेवाले मेघ बिरही लागो' को बेचैने करते हैं और उनकी कामिनियों में बेहद दुःख पैदा करते हैं । ५ ।

Now some (lover) pleases his beloved one enraged by love-warfare. The roaring-clouds creat emotion in the hearts of departed travellers and so also limitless pang of their departed damsels enhance gradually. 5.

ଗୁହାରେ ଦିନକରସ୍ୟ ଭାବନେ ଖାକ୍ତଲେ ପତତି ଶୋକଭାବନେ ।
 ମନ୍ଦୁଥେ ତ ହୃଦି ହନୁ ମୁଦ୍ୟତେ ପ୍ରୋଷିତପ୍ରମଦସ୍ୱଦମୁଦ୍ୟତେ । ୬ ।

ସାନୁସ୍ତ ଟୀକା—ଦିନକରସ୍ୟ—ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ, ଭାବନେ—ସାସ୍ତ୍ର ସମୂହେ (ମେଘେ) ଗୁହାରେ-ଆବୃତେ (ସତ), ଖାତ୍-ଆକାଶାତ୍, ଶୋକଭାବନେ-ଦୁଃଖଜନନେ, ଜଳେ ପତତି (ସତ), ମନ୍ଦୁଥେ-କାମେ, ହୃଦି-ଅନ୍ତରେ ହନୁ-ନାଶୟିତୁ, ଉଦ୍ୟତେ-ଆରତ୍ନମାଣେ (ସତ) ପ୍ରୋଷିତପ୍ରମଦସ୍ୱା-ବିରହିନାୟିକସ୍ୱା ଇଦଂ (ବାକ୍ୟଂ) ଉଦ୍ୟତେ-କଥ୍ୟତେ । ୬ ।

ଜଳଧର ଜଳେ ଦିନକର-କର ଆବୃତ ହେଲୁ ଏବେ,
 ମୁଖେ ବିଷାଦ-ସଞ୍ଚାର ଜଳ ଗରୁ ବାରିଦ ଯେବେ,

ଅନ୍ତର ନାଶ ଆଶେ,

ଚନ୍ଦ୍ର ମଦନ ଉଦ୍ୟତ କାଳେ; ପରବାସି-ବାମା ଭାଷେ । ୭ ।

जब मेघने सूरज के किरणों को ढका लिया है, आसमानसे शोक पैदा करने वाले पानी गिरने लगे हैं और जब दिल को चोट देनेके लिये कन्दर्प तैयार हो गया, तो बिरहिन बापाने यह कहना शुरु किया । ६ ।

As soon as the rays of the sun were covered by clouds, the woo-creating water-drops fell from the sky and the cupid took position to slay her heart, the departed beloved told such. 6.

ସବକାଳମତ୍ତଲକ୍ଷ୍ୟ ଡୋପୁଦାଃ ଆଗତାଃ ସ୍ତ ଦୟୂତୋ ଗତୋ ଯଦା ।
ନିର୍ଦ୍ଦଶେନ ପରଦେଶସେବନା ମାରୟିଷ୍ୟଥ ନ ତେନ ମାଂ ବିନା । ୬ ।

ସାନୁୟୁ ଟୀକା—ଭୋ ଡୋପୁଦାଃ—ମେଘାଃ ! ସବକାଳମତ୍ତଲକ୍ଷ୍ୟ—ସବକାଳ
ରୁତୁନ୍ ଅଭିହମ୍ୟ, ଯଦା (ମେ) ଦୟୂତଃ—ପ୍ରିୟଃ, ଗତଃ—ବିଦେଶଂ ପ୍ରସ୍ଥିତଃ
(ତଦା) ଆଗତାଃ ସ୍ତ । ନିର୍ଦ୍ଦଶେନ—ନିଷ୍ଠୁରେଣ, ପରଦେଶସେବନା—ପ୍ରବସିନା
ବିନା ମାଂ (ୟୁୟଂ କଂ) ନ ମାରୟିଷ୍ୟଥ—ନ ନାଶୟିଷ୍ୟଥ ? । ୭ ।

ସବୁକାଳ ଏକ ଆସିଲ କଳଦ
ପ୍ରିୟ ଯେବେ ପରବାରୀ ।
ନିର୍ଦ୍ଦୟ ମୋର କାନ୍ତ ବିହୁନେ
ନ ଦେବ କି ମୋତେ ନାଶି । ୭ ।

मेघो ! तुम सब समय गुजार के इस दुर्दिन में आ गये जन मेरे प्रियतम मेरे पास नहीं है । उषा निर्दय परदेशी के बिना तुम मुझे तो मार नहीं डालोगे ?" । ७ ।

O clouds, passing away all the seasons, you have come when my lover is away. Would you not assassinate me in absence of the cruel hearted one who has left for another place. ? 7

ବ୍ରୂତ ତଂ ପଥକପାଶୁଳଂ ଘନାଃ ! ଯୁୟୁମେବ ପଥ ଶୀଘ୍ରଲଘନାଃ ।
ଅନ୍ୟଦେଶରତରତ୍ୟ ମୁଚ୍ୟତାଂ ସାଥବା ତବ ବଧୂ କମୁଚ୍ୟତାମ୍ ॥

ସାନୁୟୁ ଟୀକା :—ଘନାଃ—ମେଘାଃ ! ତଂ, ପଥକପାଶୁଳଂ—
ପ୍ରବାସିପାଶିଷଂ, ବ୍ରୂତ—କଥୟତ (ଉଚ୍ଚ) ଯୁୟୁମେବ, ପଥ—ମାର୍ଗେ,
ଶୀଘ୍ରଲଘନାଃ—ସ୍ବତନ୍ତ୍ରଗମନସମର୍ଥାଃ, ଅନ୍ୟଦେଶରତଃ—ପ୍ରବାସପ୍ରୀତଃ, ଅନ୍ୟ
ମୁଚ୍ୟତାଂ—ତ୍ୟଜ୍ୟତାଂ, ସାଥବା ଯା ତବ ବଧୂଃ—ସ୍ତ୍ରୀ କଂ
ଉଚ୍ୟତାମ୍—କଥ୍ୟତାମ୍ । ୮ ।

ମାର୍ଗଗମନେ ଚଞ୍ଚଳ ବାଚିବାଦ !

ନିନ୍ଦିତ ସେହୁ ପରବାସୀ ଜନେ କହ ।

“ମୁଞ୍ଚ ସହସା ଅନୁଗତ ପରବାସେ,

କୋହଲେ ବାଉଁଶ କି ଦେବ କାନ୍ଦା ପାଶେ ?” । ୮ ।

रास्ते में बहुत तेज जानेवाले मेघो ! उस पथिक-पापिष्ठ को यह कहना कि, “इस समय एक तो परदेश का ग्यार छोड़ दो नहीं तो अपनी प्रियतमा से क्या सन्देश कहना” । ८ ।

O clouds that are expert in crossing long distance soon ! please ask the wretched traveller, “Either you love the foreign land or what to be told to your betterhalf.” 8,

ହଂସପଂକ୍ତୁରପି ନାଥ ! ସମ୍ପ୍ରତି ପ୍ରସ୍ଥିତା ବିପ୍ଳବ ମାନସଂପ୍ରତି ।
 ଚୂଡ଼କାଂସି ତୃଷିତୋଽମୁଦାତତେ ଦୁଃଖିତା ପଥକ ! ସା ପ୍ରିୟାତତେ ॥

ସାନୁୟୁ ଟୀକା :—ନାଥ ! ସ୍ବାମିନ୍ ! ହଂସପଂକ୍ତୁ-ମରାଜମାଳା, ଅପି
 ସମ୍ପ୍ରତି-ଇଦାମଂ, ବିପ୍ଳବ-ଗଗନପଥେ. ମାନସଂ-ମାନସସର୍ବେବର୍ଂ ପ୍ରତି,
 ପ୍ରସ୍ଥିତାଃ-ଗତାଃ, ଚୂଡ଼କଃ ଅପି ତୃଷିତଃ-ପ୍ରିୟାସିତଃ ସନ୍, ଅମୁ-ଜଳଂ,
 ଯାତତେ-ପ୍ରାର୍ଥୟତ, ଶ୍ରେ ପଥକ ! ସା ତେ ପ୍ରିୟା ଦୁଃଖିତା ଭବତ୍ । ୯ ।

ଗଗନ ପଥେ ନାଥ ! ସାରସକୁଳ
 ବାହୁଡ଼କ୍ତୁଟି ଏବେ ମାନସ-ସର ।
 ଚୂଡ଼କ ଜଳ ଆଶେ ଜଳଦେ ଧାୟେ,
 ଦୁଃଖିତା ପ୍ରିୟା ତବ ପଥକୁ ଚାହେଁ । ୯ ।

नाथ ! हँस अब आसमान में मानस-सरोवरके लिये उड़
 जाते हैं। पपीहा मेघ से पानी मांगती है और आपकी प्रिया
 अब दुःखिता बैठी है । ९ ।

O Dear ! the rows of swans are fleeing over
 the sky to the Manasa lake at present. The
 cataka even asks for water to the rain and O
 traveller ! your beloved is now unhappy. 9.

ମାଳଶସ୍ତ୍ରମତିଭ୍ରାତ କୋମଳଂ ବାରିବିଦାତ ଚ ଚୂଡ଼କୋଽମଳମ୍ ।
 ଅମୃଦୈଃ ଶିଖିଗଣୋ ବିନାଦ୍ୟତେ କାରତ ପ୍ରିୟ ! ମୟାବିନାଦ୍ୟତେ ॥

ସାନୁୟୁ ଟୀକା :—କୋମଳଂ-ମୃଦୁ, ମାଳଶସ୍ତ୍ରଂ-ହରିତଭୂଷଂ, ଅଭିଭ୍ରାତ-
 ଅଭିଶୟେନ ଶୋଭତେ, ଚୂଡ଼କଃ ଚ ଅମଳଂ-ନିର୍ମଳଂ, ବାରି-ଜଳଂ, ବିଦାତ-
 ଲଭତେ, ଅମୃଦୈଃ-ମେଦୈଃ, ଶିଖିଗଣଃ-କେରକୂଳଂ, ବିନାଦ୍ୟତେ-ବିଶେଷେଷ
 ଶକ୍ତିଦ୍ୟତେ; ପ୍ରିୟ ! ମୟାବିନା ଅଦ୍ୟ ତେ କା ରତଃ-ପ୍ରୀତିଃ । ୧୦ ।

କୋମଳ ମାଳ ତୁଣ ଦଶେ ସୁନ୍ଦର,

ରୁଚକ ଲଭେ ଏବେ ନିର୍ମଳ ଜଳ ।

ଧୂନରତ ମୟୂର ମେଘ ଦର୍ଶନେ,

ପ୍ରେୟ ! କି ପ୍ରୀତି ଆଉ ତବ ମୋ ଦିନେ ? । ୧୦ ।

हरा रङ्ग का कोमल तृण सुन्दर दिखाई दे रहा है । पपीहा निर्मल पानी पा रहा है । मेघ मोरों को शोर मचाके लिये प्रेरणा दे रहे हैं और ओ प्रियतम ! इस समय मेरे सिवाय तुम्हारा कैसी रति हो सकती ? । १० ।

Soft green grass looks very nice and the Catarka obtains transparent water. The clouds make the peacocks shout loudly. O Dear ! at present what enjoyment can you have but me ! 10.

ମେଘଶବ୍ଦମୁଦିତାଃ କଳାପିନଃ ପ୍ରେଷିତାହୁଦୟଶୋକଲପିନଃ ।

ତୋୟଦାଗମକୃଣା ତ ସାଦ୍ୟତେ ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶ ମଦନେନ ସାଦ୍ୟତେ ॥

ସାନ୍ଦୟ ଟୀକା :— ମେଘଶବ୍ଦମୁଦିତାଃ—ମେଘଶବ୍ଦେନ ଆନନ୍ଦତାଃ,

କଳାପିନଃ—ମୟୂରଃ, ପ୍ରେଷିତାହୁଦୟଶୋକଲପିନଃ—ପ୍ରେଷିତପଦକାନାଂ

ହୃଦୟେ ଶୋକସ୍ୟ ପ୍ରକାଶକଃ (ଭବନ୍ତି) । ତୋୟଦାଗମକୃଣା—ମେଘସ୍ୟ ଆଗମନେନ କ୍ଷୀଣାଙ୍ଗୀ ତେ ସା—ତବ ପ୍ରିୟା, ଅଦ୍ୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶ—ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶେ ମଦନେନ—ମନୁଷ୍ୟେନ, ସାଦ୍ୟତେ—ପ୍ରୀତ୍ୟତେ । ୧୧ ।

ମେଘ ଗରଜନେ ହରଷିତ କେକକୁଳ,

ପତି-ବରଦ୍ୱିଶୀ ପ୍ରାଣ କରେ ଶୋକାକୁଳ ।

ଜଳଦ ଆଗମେ ଶୀତ-ତନୁ ତବ ପ୍ରିୟା,
ଚନ୍ଦ୍ର ମନମଥ ତମକାଏ ତାର ହୁଅ । ୧୧ ।

मेघ के गरजन से आनन्दित मोर बिरहिन के दिल में संताप ला देते हैं । जलद के आगमन से आपकी कुशांगी प्रिया अब चण्ड मदन से व्यथिता हो रही है । ११ ।

The peacocks that are cheerful by the rumbling of clouds creat sadness in hearts of departed damsels. Your better half being thin on account of the coming of the rain is tormented by the unbearable cupid. 11.

କିଂ କୃପାପି ତବ ନାସ୍ତି କାନ୍ତୟା ପାଶୁ ଗଣ୍ଡପତିତାଳକାନ୍ତୟା ।
ଶୋକସାଗରଜଳେଽଦ୍ୟ ପାତିତାଂ ହୃଦ୍‌ଗୁଣ୍ଡସ୍ଫୁରଣମେବ ପାତି ତାମ୍ ॥

ସାନ୍ତୟ ଟୀକା :— ପାଶୁ ଗଣ୍ଡପତିତାଳକାନ୍ତୟା-ଧୂସରଗଣ୍ଡସ୍ଫୁଲେ ପତିତାଳ ଚୂର୍ଣ୍ଣକୁଳାନାଂ ଶେଷାଃ ସଂସାରଃ (ତୟା) କାନ୍ତୟା-ଦୟିତୟା, ତବ କିଂ କୃପା-କରୁଣା ଅପି ନାସ୍ତି ? ଅଦ୍ୟ (ହୃୟା) ଶୋକସାଗରଜଳେ-ବିଷାଦବାରିଧିବାରିଣି, ପାତିତାଂ-ନମଜ୍ଜିତାଂ, ତାଂ ହୃଦ୍‌ଗୁଣ୍ଡସ୍ଫୁରଣମେବ-ତବଗୁଣାନୁଧାନମେବ, ପାତି-ରକ୍ଷତି । ୧୨ ।

ଧୂସର ଗଣ୍ଡେ ପ୍ରିୟାର ମଣ୍ଡେ ଅଳଙ୍କାର-ରୂପ-ଶେଷ,
ତେବେହେଁ କାନ୍ତ ନୋହୁଛି ଭ୍ରାନ୍ତ ନାହିଁ କି ଦୃଷ୍ଟି ଲେଖି ;
ଶୋକଅର୍ଜୁନ-ବାର—

ମଜ୍ଜିତା ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଗୁଣାବଳୀ । ୧୨ ।

बिरह के मारे पांडुरंग के गण्ड मण्डल पर जिसकी चूर्ण कुन्तल के प्रान्तभाग गिरते हैं उसी प्रिया से उवा आपकी

करणा नहीं है ? शोकसागर में डुबती हुई उस आपकी प्रिया को आपके गुण की याद ही रक्षा करती है । १२ ।

Have you no magnanimity for your beloved one whose pale cheeks are covered by the tips of her ringlet of hair ? It is only the memory of your virtue that has rescued her life to-day who is drowned in the ocean of sorrows. 12.

କୁସୁମିତକୁଟଜେଷୁ କାନନେଷୁ ପ୍ରିୟରହତେଷୁ ସମୁଦ୍ରକାନନେଷୁ ।
ଦ୍ରବତ ଚ କଳୁଷେ ଜଳେ ନଦୀନାଂ କମିତ ଚ ମାଂ ସମବେଷ୍ଟସେ
ନ ଦୀନାମ୍ ? । ୧୩ ।

ସାନ୍ଦ୍ୟ ଟୀକା :— କାନନେଷୁ-ବନେଷୁ, କୁସୁମିତକୁଟଜେଷୁ-ପୁଷ୍ପିତ ବନମଲ୍ଲିକେଷୁ, ପ୍ରିୟରହତେଷୁ-ଦୟିତବିଚ୍ଛିନ୍ନେଷୁ, ସମୁଦ୍ରକାନନେଷୁ-ଉତ୍କଳ୍ପିତବଦନେଷୁ (ସତ୍ୟ), ନଦୀନାଂ-ତଟିନୀନାଂ, ଦ୍ରବତ-ବହତ, ଜଳେ-ମାରେ, କଳୁଷେ-ଆବିଳେ (ସତ) ଚ କମିତ-କଥଂ, ଦୀନାଂ-ଦୁଃଖିତାଂ ମାଂ ନ ଚ ସମବେଷ୍ଟସେ-ଦର୍ଶନଂ ଦତ୍ତା ନ ସନ୍ତାପସେ ? । ୧୩ ।

କୁସୁମିତ କୁଟଜେ ପୁରତ ବନ,
ଉଦ୍ବେଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାୟାପତି ବଦନ ।
ଆବିଳ ହେଲ ଆସି ତଟିନୀ ମାର,
ନ ଦିଅ ଦରଶନ କମ୍ପା ଏଥର ? । ୧୩ ।

अन कुटज फूल से वन भरपुर है । बिरहिन के मुख उत्कण्ठा से पूर्ण है । नदीयों में मैला पानी बहता है । ऐसे समय आपकी निगाह मेरी ओर कैसे नहीं आती ? । १३ ।

The forests are adorned with bloomed Kutaja flowers; the faces of departed damsels are full of anxieties and the rivers are now flowing with muddy water. O dear one ! how do you not pay your heed towards me ? 13,

ମାର୍ଗେଷୁ ମେଘସଲିଲେନ ବିନାଶିତେଷୁ
କାମୋ ଧନୁଃ ସ୍ପୃଶତ ତେନ ବିନା ଶିତେଷୁ ।
ଗନ୍ଧୀରମେଘରସିତବ୍ୟଥା କଦାହଂ
ଜହ୍ୟାଂ ସଶିପ୍ରିୟଂ ବିଯୋଗଜଶୋକଦାହମ୍ । ୧୪ ।

ହାନୁସ୍ତୁ ଟୀକା :— ମେଘସଲିଲେନ-ଜଳଦଳିଲେନ, ମାର୍ଗେଷୁ-ପଥସ୍ତୁ ବିନାଶିତେଷୁ-ଗମନାଗମନ ବିଘ୍ନିତେଷୁ, କାମଃ-ମାରଃ, ତେନବିନା, ଶିତେଷୁ-ଶୀତଃ ଗନ୍ଧାଃ ଇତ୍ୟଦଃ ବାଣଃ (ସପ୍ତିମ୍ ତତ୍ତ୍ୱ), ଧନୁଃ-ସ୍ପୃଶ୍ୟଧନୁଃ, ସ୍ପୃଶତ-ଧାରୟତ୍ । ଗନ୍ଧୀରଃ-ମନ୍ଦ୍ରଃ, ମେଘଃ-ଜଳଦଃ (ତସ୍ୟ), ରସିତେନ-ଧ୍ୱନନା, ବ୍ୟଥା (ଅହଂ) କଦା ସଶିପ୍ରିୟଃ-ପ୍ରିୟବନ୍ଧୁଃ (ସଖାଗୃହୋ ପ୍ରିୟଶ୍ଚେତଃ) (ତସ୍ୟ) ବିଯୋଗଜଂ-ବିରହଜନିତଂ, ଶୋକଦାହଂ-ବିରହପୀଡ଼ାଂ, ଜହ୍ୟାଂ-ତ୍ୟଜେୟମ୍ ? । ୧୪ ।

ବାହୁଦ ବାରି-ଧାର ଗୋ ସାରି ଦେଇଛି ରାଜପଥ,
ନଶିତ ଶର ଯୋଗିଣ ମାର ଧରେ ଗୋ ଧନୁ ସତ ;
ଜଳଦ ଯନ୍ତ୍ର ସୁରେ,

ପ୍ରିୟ ସଖାର ବିରହ ଦୁଃଖ କେସନେ ଭୁଲିପାରେ । ୧୪ ।

बारिश के पानी से रास्ते नष्ट हो चुके हैं । आप के बिना कन्दर्प तीक्ष्ण बाणयुत धनुष (मुझे मारने के लिये) पकड़ता है । जलद के गुरुगम्भीर शब्द के मारे मैं व्यथिता हूँ और ऐसे समय अपने प्रियतम के विरहजनित दुःख कैसे भुलूँ । १४ ।

Now the roads are damaged by rains. The cupid aims at me with his bow fitted with sharp arrows because of your absence. How the burning of grief caused by the separation of my departed lover be forgotten by me, the tortured one by the roaring clouds. 14.

ସୁସୁଗନ୍ଧିତୟା ବନେଃଶିତାନାଂ ସ୍ବନଦମ୍ଭୋଧରବାତଶକ୍ତିତାନାମ୍ ।
ମଦନସ୍ୟ କୃତ ନିକେତକାନାଂ ପ୍ରତିଭ୍ରାନ୍ତୀଫ ବନାନି କେତକାନାମ୍ ॥

ସାନୁସୂ ଟୀକା :—ଇହ (ବର୍ଣ୍ଣୟ) ସୁସୁଗନ୍ଧିତୟା-ଅତ୍ୟନ୍ତସୁଗନ୍ଧିତୟା,
ବନେ-କାନନେ, ଅକ୍ତିତାନାଂ-ଅପଭ୍ରାନ୍ତୀଫ, ସ୍ବନଦମ୍ଭୋଧରବାତଶକ୍ତିତାନାଂ
ଗର୍ଜନ୍ଦ୍ବାରଦ୍ବୟାୟୁବଦ୍ଧଚ୍ଛିତ୍ତିତାନାଂ (ତଥା) ମଦନସ୍ୟକୃତେ-ମଦନାର୍ଥ, ନିକେତ-
କାନାଂ (ତଦ୍ବ୍ୟୁପାଶାଂ) ଗୃହାଶାଂ କେତକାନାଂ ବନାନି, ପ୍ରତିଭ୍ରାନ୍ତ-ଶୋଭନ୍ତି ।

| ୧୫ |

ବନମଣ୍ଡଳେ ସୁଗନ୍ଧିତ ଅକ୍ତିତ,

ଗର୍ଜନଶୀଳ ମେଘ-ବାୟୁ-ସେବିତ ।

ମଦନ ନିମନ୍ତେ କି ସଦନ ସତେ,

କେତକ ବନ ଶୋଭା ବଡ଼ାଏ ଏଥେ । ୧୫ ।

खुशबूसे सारे जंगल में अजेय, गरजनेवाले मेघ की वायु
से सेवित और मदन के लिये बनाये हुए घरकी तरह केतक वन
सारे जङ्गल की शोभा बढ़ाता है । १५ ।

The forests of Ketaka that are invincible in fragrance in the forest fanned by the wind that blows with roaring cloud and that appear as abode of the cupid, look beautiful. 15.

ତତ୍ ସାଧୁ ଯତ୍ନଂ ସୁତରାଂ ସସର୍ଜ ପ୍ରଜାପତିଃ କାମନବାସ ସର୍ଜ ।

ଉଂ ମଞ୍ଜୁଶ୍ଚକ୍ଷ ପ୍ରବରୋ ବନାନାଂ ନେତ୍ରୋତ୍ତରସ୍ଥାସି ସଯୌବନାନାମ୍ ॥

ସାନ୍ନୟ ଟୀକା—ହେ କାମନବାସ ସର୍ଜ !—କାମଦେବତା ଆବାସସ୍ଥଳୀ ଶାଳତରୋ, ପ୍ରଜାପତି-ବ୍ରହ୍ମା, ଯତ୍ନଂ, ସସର୍ଜ-ସୃଷ୍ଟିବାନ୍, ତତ୍ ସୁତରାଂ, ସାଧୁ-ଯୁକ୍ତଂ । ବନାନାଂ ପ୍ରବରଃ କାନନାନାଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠଃ, ଉଂ ମଞ୍ଜୁଶ୍ଚକ୍ଷ-ମୁକୁଳୋଃ, ସଯୌବନାନାଂ-ଯୁବତୀନାଂ, ନେତ୍ରୋତ୍ତରସ୍ଥ-ନୟନଭରମଣ୍ଡ, ଅସି-ଉବସି । ୧୭ ।

କାମଦେବ ବାସଗୃହ ଶାଳତରୁ ! ତୋତେ,

ପ୍ରଜାପତି ସରଜିଲେ ଧନ୍ୟ ଏ ଜଗତେ ।

ବନ ମଧ୍ୟେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ! ଲତା ଆଲିଙ୍ଗନେ,

ହରଷ ଆଶୁ ତୁ ସିନା ଯୁବତୀ-ନୟନେ । ୧୭ ।

ओ मदनके अवास शालपेड ! ब्रह्माने तुझे सृजन करके बहुत ही अच्छा काम किया है क्योंकि जंगल में श्रेष्ठ हो कर तुलताओं के साथ युवती के नयन-प्रिय बन रहा है । १६ ।

O Sal tree, the abode of cupid ! Brahma, the creator has acted wisely by creating you as the best of trees 'as you bring delight in youthful damsels' eyes because of your embracing to creepers. 16.

ନବକଦମ୍ବ ! ଶିରୋବନତାପ୍ତି ତେ,

ବସତ ତେ ମଦନଃ କୁସୁମସ୍ମି ତେ ।

କୁଟଜ ! କିଂ କୁସୁମେନ୍ଦ୍ରିୟହସ୍ୟତେ;

ପ୍ରଣିପତାମି ତ ଦୁଷ୍ପ୍ରସହସ୍ୟତେ । ୧୮ ।

ସାନ୍ନୟ ଟୀକା—ନବକଦମ୍ବ-ନିଶାନମାପ, (ଅହଂ) ତେ-ତୁଭ୍ୟଂ, ଶିରୋ-ବନତା ଅପ୍ତି-ଶିରସା ପ୍ରଣାମାମି (ଯତଃ) ତେ କୁସୁମସ୍ମି ତେ-କୁସୁମରୂପେ

ହାସ୍ୟେ ମଦନଃ-କର୍ମାର୍ଥଃ ବଦତ । ହେ କୁଟଜ ! ଅସ୍ମି ବନମନ୍ତ୍ରିନେ ! (ହଂଚ)
 କଂ ମାଂ କୁସୁମେଃ-ପୁଷ୍ପିଃ, ଉପହସ୍ୟତେ । ଦୁଷ୍ଟସହସ୍ୟ-ସୋଽହଂ ଅଗନ୍ୟସ୍ୟ
 ତେ-ତବକୃତେ ଚ, ପ୍ରଣିପତ୍ୟମି-ନମସ୍ତ୍ରେମି । ୧୭ ।

ନବକଦମ୍ବ ହେ ! ତୁମର ପାଶେ ମୁଁ ଶିର କରେ ଅବନତ,
 ତୁମର କୁସୁମ-ହାସରେ କରଇ ବାସ ଯେଣୁ ମନମଥ ।

କୁଟଜ ହେ ! କଥା କୁସୁମ ଜଳରେ କର ମୋତେ ଉପହାସ ?

ଅତି ଦୁଃସ୍ୱଭୁ ତୁମର ଚରଣେ ପ୍ରଣମୁଚ୍ଛ ଅହର୍ନିଶ । ୧୭ ।

ओ नमस्कदम्ब ! तुम्हारे सामने मैं अपना सर मुकालेती हूँ
 क्यों कि तुम्हारे फूल जैसे हँसी में ही कन्दर्प रहता है । कुटज !
 तुम भी किसलिये मुझे उपहास करते हो ? तुम सा दुःसह के
 लिये मैं प्रणाम करती हूँ । १७ ।

O New Kadamba ! I bow down my head
 before you as your smile-like flowers are the
 abode of cupid. O Kutaja ! why do you laugh
 at me by your flowers. I also offer my
 compliments to you, the unbearable one. 17.

ଚରୁବର ! ବିନତାସ୍ମି ତେ ସଦାହଂ

ହୃଦୟଂ ମେ ପ୍ରକରୋଷି କଂ ସଦାହମ୍ ।

ତବ କୁସୁମ ନିଶ୍ୱାସଶେଷପଦେହଂ

ବିସ୍ମଜେୟଂ ସହନୈବ ନୀପ ! ଦେହମ୍ ॥

ସାନୁୟ ଟୀକା—ଚରୁବର ନୀପ !-ବୃକ୍ଷଶ୍ରେଷ୍ଠ କଦମ୍ବ ! ଅହଂ ତେ ସଦା
 ବିନତା-ପ୍ରଣିପତ୍ୟତା ଅସ୍ମି । ମେ-ମମ, ହୃଦୟଂ-ଚିତ୍ତଂ, କଂ ସଦାହଂ-ଦାହ-
 ଯୁକ୍ତଂ କରୋଷି ! ତବ କୁସୁମନିଶ୍ୱାସଶେଷ-ପୁଷ୍ପଦର୍ଶନେ ଅହଂ ଅପଦେ-
 ଅସମୟେ ସହସା ଏବ. ଦେହଂ-ଶରୀରଂ, ବିସ୍ମଜେୟମ୍-ଭୀଜେୟମ୍ । ୧୮ ।

ଚରୁବର ନାଥ ! ସତତ ମୁଁ ପ୍ରଣମଇ,
 ତଥାପି କମ୍ପା ପ୍ରାଣ ମୋର ଦେଉ ଦହି ?
 ନ ଜାଣି ଅକାଳେ ବଲେକି ତୋ ସୁମନସେ,
 ସହସା ପରାଣ ତେଜବା ପାଇଁ କି ବସେ । ୧୮ ।

तनुश्रेष्ठ कदम्ब ! मैं हमेशा तुमको प्रणाम करते हुए आई हूँ, तो भी तुम हमेशा मेरे दिलको जलाते हो ? मैं अनजान से असमय में तुझारे दर्शन करके अपना शरीर तज दूँगी । १८ ।

O mighty Kadamba tree ! though I am always humble to you, you still make my heart ablazing. Beholding your flower accidentally in an awkward moment I shall abandon my body soon. 18.

କୁସୁମେରୁପଗୋଭତାଂ ସିତେର୍ଦନମୁକ୍ତାମ୍ବୁଲବପ୍ରହାସିତୈଃ ।
 ମଧୁନଃ ସମବେକ୍ଷ୍ୟକାଳତାଂ ଭ୍ରମରଶ୍ଚୁମ୍ବତ ଯଥୁକାଲତାମ୍ । ୧୯ ।
 ସାନ୍ଧ୍ୟ ଟୀକା :— ଭ୍ରମରଃ-ଅଳିଃ, ମଧୁନଃ-ମକରନ୍ଦସ୍ୟ, କାଳତାଂ-
 କାଳଃ ଇତି ମହା, ସମବେକ୍ଷ୍ୟ-ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା, ସିତୈଃ-ଶ୍ୱତ୍ୱୈଃ, ଦନମୁକ୍ତାମ୍ବୁଲବ-
 ପ୍ରହାସିତୈଃ-ମେଘବିଫୁଲଜଳକଣବକଣିତୈଃ, କୁସୁମୈଃ-ପୁଷ୍ପୈଃ, ଉପ-
 ଗୋଭତାଂ-ପୁଗୋଭତାଂ ଯଥୁକାଲତାଂ ରୁମ୍ବତ । ୧୯ ।

ଶୁଭ୍ର ବାରିଦ ଜଳକଣ ଯୋଗେ ପୁଷ୍ପିତ ସୁମନସେ,
 ସୁଗୋଭତ ସେହି ଯଥୁକା ଲତାରେ ଭଞ୍ଜିଧରି ପ୍ରେମରସେ,
 ରୁମ୍ବନରତ ଅଳି,

ପୁଷ୍ପରସର ଉଦ୍ଗମ କାଳ ଜାଣି ପ୍ରିୟା କଥା ଭଳି । ୧୯ ।

भौरा फूल रसका समय जोनकर सफेद मेघ के जल बिन्दु से खिले हुए फूलों में से सुन्दर दिखाई देनेवाली जुही वेल को चुमता है । १९ ।

The bee being aware of the season of flowers kisses Juthika creeper adorned with flowers that are bloomed by the water-drops rendered by the white clouds. 19.

ତାପାମୃତଃ ସଫଳ ଏକ ହି ଯା ଦିନେଷୁ

ସେନ୍ଦ୍ରାୟୁଧାମୁଧରଗର୍ଜିତଦୁର୍ଦ୍ଦିନେଷୁ ।

ରଞ୍ଜୟତ୍ ପ୍ରିୟତମେଃ ସହ ମାନୟନ୍ତି

ମେଘାଗମେ ପ୍ରିୟସଖୀଶ୍ଚ ସମାନୟନ୍ତି । ୧୦

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଟୀକା :—ଯାଃ ସେନ୍ଦ୍ରାୟୁଧାମୁଧରଗର୍ଜିତଦୁର୍ଦ୍ଦିନେଷୁ—ଇନ୍ଦ୍ର-
କୋଦଣ୍ଡମଣ୍ଡିତଦନନାଦମେଘାଛନ୍ନଦିବସେଷୁ, ପ୍ରିୟତମେଃ-ଦୟିତେଃ ସହ
ରଞ୍ଜୟତ୍-ସୁରତୋପେକ୍ଷ, ମାନୟନ୍ତି-ପାଳୟନ୍ତି, ମେଘାଗମେ-ଜଳଦାଗମନେ,
ପ୍ରିୟସଖୀଶ୍ଚ-ପ୍ରିୟସହଚରୀଶ୍ଚ, ସମାନୟନ୍ତି-ଆତ୍ମବଦ୍ କୁବନ୍ତି, ତାପାଂ ରଞ୍ଜୟ-
ବର୍ଜୟନ୍ତି, ସଫଳଃ-ସାଫଳ ଏକ ହି । ୧୦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ, ବାରିଦ ଗର୍ଜନ ସାଥେ,

ଜଳଦାଳ୍ପନ୍ନ ଏହି ବରଷା ଗତେ;

ଯେ ନାରୀ ପ୍ରିୟ ସଙ୍ଗେ ସୁରତେ ମାତେ,

ସଖିମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ଵଦେ ହରଷ-ପାତେ ;

ସେହି ଅଙ୍ଗନାର,

ସଫଳ ସିନା ଏ ବରଷା କାଳ । ୧୦ ।

इन्द्रधनुष और गर्जनयुत मेघ से धिरे हुये इस वर्षा काल में जो कामिनी अपने प्रियतम के साथ सुरत में तल्लीन और अपनी प्रियसखी को अपनी सी प्रिययुक्त करती है उसके लिये ही यह वर्षा समय सफल है । २० ।

This rainy season is fruitful for those damsels who are engaged with their lovers in the apt of love and make happy to their dearest ones at the same level during rainy days covered with rainbows and roaring of clouds. 20

କୋକିଳ-ଭ୍ରମର-କୋକ କୁଜିତେ ମନ୍ଦୁଥେନ ସକଳେ ଜନେ ଜିତେ ।
ନିର୍ଗତୋଽସି ଶଠ ! ମାସି ମାଧବେ ନୋପଯାସି ଶୟିତେଽପି ମାଧବେ ॥

ସାନ୍ଦ୍ର ଟୀକା :—ହେ ଶଠ ! ହେ ବଞ୍ଚକ ! କୋକିଳଭ୍ରମରକୋକ-
କୁଜିତେ-ପିକମଧୁପ୍ରଚଢ଼ବାକଶୟିତେ, ମାଧବେ-ବେଶାଶେ ମାସି,
ମନ୍ଦୁଥେନ-ମାର୍ଗେଶ, ସକଳେ ଜନେ ଜିତେ-ସର୍ବଜନେ ଆୟତ୍ତେ (ହଂ)
ନିର୍ଗତଃ-ପ୍ରସ୍ଥିତଃ ଅସି । ମାଧବେ-ହରି, ଶୟିତେ ଅପି-ଆଶାତ୍ତେ ମାସି
ଶରତେଽପି ନ ଉପଯାସି-ନ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତସେ ? । ୨୧ ।

କୋକିଳ ମଧୁପ୍ରଚଢ଼ବାକ ଶବ୍ଦେ ମୁଖରତ ବଇଶାଶେ,
କାମଦେବ ଯେବେ କବଳ କରିଲେ ସକଳ ପ୍ରଣୟିଲେକେ ।
ସେହିଦିନୁ ଶଠ ନାଗର ! ମୋ ପାଶୁଁ ଯାଇଛ ହେ ପରବାସ,
ହରିଶୟନ ଏ ଆଶାତ୍ତର ଶେଷେ ତଥାପି ନଇଲ ପାଶ ? । ୨୧ ।

हे शठ ! कोयल, भौरा और चक्रवाक की ध्वनि से जब
देशाख मुखरित था और कामदेव अपने पंजे में जब प्रणयी
लोगों को रखा था, उस दिन से तुम गये हो लेकिन अब हरि-
शयन आपाढ़ आ बसा तो भी तुम वापस नहीं आते ? । २१ ।

O deceiver one ! you have left me since the month of Vaisakh while cuckoos, bees and Chakravaks were singing as well as cupid had conquered all. You have not returned even though Madhava goes to his bed (Ashadha). 21

ଏତନ୍ନିଶମ୍ୟ ଚରହାନଳପୀଡ଼ିତାୟାଃ

ପ୍ରଥମା ବଚଃ ଶ୍ଳୁ ଦୟାକୃତପୀଡ଼ିତାୟାଃ,
ସ ସ୍ୱାରବେଶ କଥୂତଂ ଜଳଦୈରମୋଦୈଃ

ପ୍ରତ୍ୟାୟସ୍ୟା ସଦନମୁନଦନୈରମୋଦୈଃ । ୨୭

ସାନ୍ଦୟ ଟୀକା :—ରୁଡ଼ିତାୟାଃ-ପ୍ରଣୀତାୟାଃ, ବହେନାନଳପୀଡ଼ିତାୟାଃ-
ବିଯୋଗବନ୍ଧୁ ବ୍ୟାକୁଳାୟାଃ, ତଥାଃ ଏତଦ୍ ବଚଃ—ଜମାଂ ଉକ୍ତଂ, ଅମୋଦୈଃ-
ସାର୍ଥକୈଃ, ଜଳଦୈଃ-ମେଦୈଃ, ଅମୋଦୈଃ-ସଫଳୈଃ, ଉନଦନୈଃ-ଅଲ୍ପଦନୈଃ
ସ୍ୱାରବେଶ-ନିଜଗଜ୍ଜ୍ୱଳେନ, କଥୂତଂ-ବ୍ୟକ୍ତଂ, ନିଶମ୍ୟ-ଶ୍ରୁତ୍ୱା, ସଃ ଦୟାକୃ-
ତଦୟାଃ, ଅସି ସଦନଂ-ଗୃହଂ, ପ୍ରତ୍ୟାୟସ୍ୟା-ପ୍ରତ୍ୟାଗଜ୍ଜ୍ୱଳ । ୨୭ ।

ମେଘ ପ୍ରଣୀତା ଚରହ ପୀଡ଼ିତା ବାମାର ଏସନ ବାଣୀ,
ନିଜ ଶ୍ରୀଷ୍ଟା ଛଳେ କହନ୍ତେ ଅବ୍ୟର୍ଥ ବାରିବ ତା କଥା ଶୁଣି;

ବାହୁଡ଼ିଲ ନିଜ ପୁରେ

ପରବାସୀ କାନ୍ତ; ଅଳପ ଦିନରେ ବେଦନାପୂର୍ବକ ଉରେ । ୨୭ ।

बिरह की आगसे पीड़िता और प्रशंसनीया उस रमणीकी
बात जब अमोघ मेघने अपनी ध्वनि से उसके पति से कह दी
तो वह परदेशी उसे सार्थक समझ कर बहुत जल्द लौट आया । २७

Hearing such message from the praise-
worthy and the depressed one by separation,
through the infallible cloud that told him by
his own roarings, he returned home within a
very short period. 22

ଶ୍ରୀବାନୁରକ୍ତବନ୍ଧିତା ସୁରତୈଃ ଶପେୟ

ମାଲମ୍ୟବୁମ୍ଭୁ 'ତୃଷିତଃ କରକୋଷପେୟମ୍ ।

ଶାପେୟ ଯେନ କବିନା ଯମକୈଃ ପରେଶ

ତନ୍ମେ ବହେୟମୁଦକଂ ଘଟକପିରେଶ । ୨୮ ।

ସାନ୍ଦ୍ର ଟୀକା : — ଭବାନୁରକ୍ତବନଜାମ୍ବରତୋଃ-ପ୍ରେମୋଜ୍ଜ୍ୱାସେନ ଅନୁ-
 ଶ୍ରାବଣାଃ ନାୟିକାୟାଃସୁରଦସମ୍ବୋଧିଃ, ତୃଷ୍ଣିତଃ-ପିପାସିତଃ, କରକୋଷପେୟଂ-
 କରସ୍ଥପାନଧାତ୍ରପାନାୟଂ, ଅମ୍ଳ-ଜଳଂ, ଆଲମ୍ବ୍ୟ-ଗୃହାହା ତ ଶପେୟଂ-ଶପୟଂ
 କୃର୍ଯ୍ୟାଂ (ଯଦ୍) ଯେନ ପରେଣ-ଅନ୍ୟେନ କେନଚିଦ୍ କବିନା, ଯମକୋଃ
 କୀୟେୟଂ-କେତବ୍ୟଃ (ତଦ୍) ଘଟକର୍ପରେଣ ମୟା (ଭଗ୍ନଘଟାଂଶୋନବା)
 ଉଦକଂ-ଜଳଂ (ତଦ୍) ବହେୟଂ-ପ୍ରାପୟେୟମ୍ । ୨୩ ।

ପ୍ରେମ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତା ଅନୁରାଗିଣୀ ମୋ ନାୟିକା ରକ୍ତ ନାମରେ,
 ଅଞ୍ଜଳରେ ଜଳ ରଖି ତୃଷ୍ଣାତୁର କାଳେ ମୁଁ ଶପଥ କରେ ।
 ଆନ କବିଠାରୁ ଯମକ କାବ୍ୟେ ମୁଁ ଲଭେ ଯଦି ପରଜୟ,
 ଭଗ୍ନ ମୃତ୍ତିକାର ପାତେ ତା ନମନ୍ତେ ବହୁକ ଜଳ ନିଶ୍ଚୟ । ୨୩ ।

भावमयी प्रियतमा का प्यार और प्याशी होकर अपनी
 अंजली में रखे हुये पानी के नामपर मैं यही शपथ करता हूँ
 कि अगर कोई कवि मुझे यमक काव्य में जीत जाय तो मैं उसके
 लिये घड़ेके टुकड़े में पानी लाऊँगा । २३ ।

I declare on oath in the name of the love
 of my devoted beloved and water preserved in
 the hollow of my palms at the time of thirst
 that if I be surpassed by any other poet in the
 Kavya of Yamaka, then I shall carry water for
 him in broken jar. 23

ଦରଦୀକଣ

ଜନ୍ମ—୩୧-୧-୧୯୩୦—ଜନ୍ମସ୍ଥାନ—କଲିକତା 'ବିରୁପା' ଚଟବର୍ତ୍ତୀ,
 ଦୃଢ଼ସ୍ତାପିକ ପୀଠ ଚଉଦ୍ୱାର, ଜି. କଟକ—ପିତାମହ ଜିଆ ବାଲଗୁରୁ ସ୍ୱର୍ଗତ
 ପଣ୍ଡିତ କୃପାସିନ୍ଧୁ କରକର ସ୍ନେହରେ ଲଳିତପାଳିତ—ପିତାମହଙ୍କର
 ମୃତ୍ୟୁପରେ ଦଶଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଗୁପ୍ତଜୀବନ ଦୁଃଖମୟ, ଧନଗର୍ବଣୀ ଶାଶୁଙ୍କ-
 ଠାରୁ ମର୍ମନ୍ତୁଦ ଅପମାନ ଏପରିକି ରୋଗଶଯ୍ୟାଶାୟିନୀ ଯୁବତୀପ୍ରିୟାଙ୍କ
 ଦର୍ଶନରୁ ବଞ୍ଚିତ—ଫଳରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାବାଦୀ ଯୁବକର ଜୀବନର ଶୀର୍ଷ ଆଶାବେଳେ
 ଧକମାଡ଼ ସ୍ୱର୍ଗତ ବାଲ୍ୟଗୁରୁଙ୍କର ସ୍ମୃତିକୁ ସମ୍ମୁଳକରି ନବଜନ୍ମ ଲାଭ—ଜୀବନର
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବତା “ଓ କସ୍ତୁରୁ”—ଯୁବତୀପ୍ରିୟାର ସ୍ତାମୟିକ ବିରହରେ
 ହୃଦୟର ପ୍ରେମ-ଫଲରୁ “ବିରହ-ବାନ୍ଧବୀ” କବିତାବଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ।
 ସମଗ୍ର ଭାରତ, ଦିୱଳ ଓ ଭୂସର୍ଗ କାଶ୍ମୀର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ମଣ ।

ପ୍ରାଣପିତା-ପୁସ୍ତକାବଳୀ—ବିରହ-ବାନ୍ଧବୀ, ମିଳନ-ମାଧୁରୀ, ଇନ୍ଦ୍ର-ରୋଷ,
 ପତ୍ନୀ-ପ୍ରୀତି, ରତ୍ନପଦ୍ମାବତୀ, ନୀତି-ନିର୍ଦ୍ଦେଶିଣୀ, ସ୍ୱର୍ଗର ଶକ୍ତି, ସୃଷ୍ଟିର ସମକରକ
 ଚନ୍ଦ୍ରବିଶା, ଶୀତଗଣିତ ଓ ଅଞ୍ଜଳି ।

ମୁକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ—ଭାରତ ଭ୍ରମଣ, ସିଂହଳ ଯାତ୍ରା, କାଶ୍ମୀର କାହାଣୀ ଓ
 କଲକତା କୃଷ୍ଣେ କବି ରଚନା ।